

ODPIS

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2016 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA Ireneusz Dukiel (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2016 r.
na posiedzeniu niejawnym
sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego
na uchwałę Rady Gminy Udanin
z dnia 25 czerwca 2014 r., nr XLV/197.2014
w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru
obrębu Jarostów
postanawia:

**sprostować z urzędu oczywistą omyłkę w komparcji wyroku Wojewódzkiego
Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 14 października 2015 r., sygn. akt
II SA/Wr 558/15, w ten sposób, że w wierszu drugim od dołu po słowach: § 42
ust. 1 dopisać słowa: we fragmencie „uiszczanej przez właścicieli
nieruchomości”.**

Na oryginalne właściwy podpis
Za zgodność z oryginałem
STARSZY SEKRETARZ SĄDOWY

Magda Makisiewicz

Uzasadnienie

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu wyrokiem z dnia 14 października 2015 r., sygn. akt II SA/Wr 558/15, po rozpoznaniu skargi Wojewody Dolnośląskiego na uchwałę Rady Gminy Udanin z dnia 25 czerwca 2014 r., nr XLV/197.2014 w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru obrębu Jarostów uwzględnił zarzuty i argumentację skargi w znacznej części.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 156 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 ze zm.) – dalej zwana: "p.p.s.a.", sąd może z urzędu sprostować w wyroku niedokładności, błędy pisarskie albo rachunkowe lub inne oczywiste omyłki. Sprostowania sąd może dokonać na posiedzeniu niejawnym (art. 156 § 2 zdanie pierwsze p.p.s.a.).

Instytucja sprostowania orzeczeń sądowych (wyroków, postanowień), zarówno w postępowaniu przed sądem cywilnym jak i przed sądem administracyjnym (tożsamość unormowań prawnych) służy przywróceniu rzeczywistej woli składu orzekającego, ilekroć zachodzi pewna niezgodność między rzeczywistą wolą i wiedzą, a ich wyrażeniem na piśmie (por. K. Piasecki, Kodeks postępowania cywilnego – komentarz, wyd. C.B. Beck, Warszawa 2001 r., s. 1268).

Wykładnia gramatyczna komentowanego przepisu wskazuje, że wszystkie opisane w nim nieprawidłowości muszą mieć charakter oczywisty, tzn. niebudzący wątpliwości, bezsporny, pewny (por. Słownik języka polskiego PWN L-P, Warszawa 1995 pod redakcją prof. Mieczysława Szymczaka, s. 421). Oczywistość wadliwości może wynikać z samej natury niedokładności, błędu lub omyłki, jak też z porównania ich z innymi nie budzącymi wątpliwości okolicznościami. Wyraża się ona bowiem w tym, że jest natychmiast rozpoznawalna i wynika jednoznacznie z treści orzeczenia (vide: postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6 czerwca 2014 r., sygn. akt II FSK 1115/12, <http://orzeczenia.nsa.gov.pl> - zwanej dalej w skrócie CBOSA).

Sygn. akt II SA/Wr 558/15

Wyrażenie z art. 156 § 1 p.p.s.a. "inna oczywista pomyłka" jest swym charakterem zbliżone do niedokładności błędu pisarskiego i rachunkowego (postanowienie NSA z 17 września 2008 r., sygn. akt I OZ 678/08, CBOSA).

W przedmiotowej sprawie zaszła taka okoliczność, bowiem w komparycji wyroku z dnia 14 października 2015 r., sygn. akt II SA/Wr 558/15, w wierszu drugim od dołu doszło do niezamierzonego opuszczenia zwrotu: we fragmencie „uiszczanej przez właścicieli nieruchomości” – użytego w zakwestionowanym przez organ nadzoru § 42 ust. 1 uchwały. Wymieniony w sentencji przepis § 42 ust. 1 nie był zatem zaskarżony przez organ nadzoru w całości, ale jedynie w pominiętym fragmencie. Ponadto z uzasadnienia wyroku – s. 10-11 jednoznacznie wynika, że Sąd stwierdził nieważność § 42 ust. 1 uchwały we fragmencie „uiszczanej przez właścicieli nieruchomości”, bowiem argumentacja zawarta w uzasadnieniu dotyczy niezgodnego z przepisami prawa ograniczenia kręgu osób zobowiązanych do ponoszenia płaty określonej w art. 36 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Powyższe oznacza, że niniejsze postanowienie służy jedynie naprawie oczywistego przeoczenia i dokładnemu odzwierciedleniu rzeczywistej woli składu orzekającego, wyrażonej już w wyroku.

Taką oczywistą omyłką należało sprostować, co też Sąd uczynił niniejszym postanowieniem.

W tym stanie rzeczy Sąd, na podstawie art. 156 § 1 i § 2 p.p.s.a. orzekł, jak w sentencji.

Na oryginale właściwy podpi.
Za zgodność z oryginałem
STARSZY SEKRETARZ SĄDOWY

Magda Minkisiewicz

